



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce **M. D.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem v Praze 8, Černého 517/13

proti
žalovanému **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2017, č. j. KUKHK-17403/DS/2017/SR

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím, na základě odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také „správní orgán I. stupně“, „správní orgán“) ze dne 27. 3. 2017, č.j. P/3486/2016/OS1/Jad kterým správní orgán rozhodl, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a uložil žalobci dle §

11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990, o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu za spáchaný přestupek pokutu ve výši 1 500 Kč. Odvoláním napadené rozhodnutí žalovaný změnil tak, že ve výroku v popisu skutku doplnil konkrétní počet km/h, o který žalobce svojí jízdou překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Tedy za „...činila rychlost měřeného vozidla Passat 67 km/h.“ doplnil: „čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 17 km/h.“ Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Magistrát města Hradec Králové tímto rozhodnutím ze dne 27. 3. 2017, čj. P/3486/2016/OS1/Jad rozhodl, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, tím, že dne 2. 11. 2016 ve 14:11 hodin, jako řidič motorového vozidla tovární značky VW Passat, registrační značky, řídil v Chlumci nad Cidlinou, na ulici Pražská (u čp. 14/IV, silnice 1. třídy č. I/11 ve směru jízdy ke kruhovému objezdu ulice Rooseveltova) uvedený automobil, kde nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, přičemž silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s atestací k měření rychlosti jízdy do 23. 2. 2017, byla vozidlu Passat naměřena rychlost jízdy 70 km/h, tj. po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla (- 3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně), činila rychlost měřeného vozidla Passat 67 km/h. Jednáním, kterého se tak dopustil, porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, dle kterého v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h. Za tento přestupek byla žalobci dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobce shrnul žalobní námitky do pěti bodů.
 4. V první z nich žalobce namítá, že závěr správních orgánů o tom, že jednal v úmyslu nepřímém,
není dostatečně odůvodněn ani prokázán.
 5. Ve druhém bodě žalobce konstatuje, že vozidlo vůbec neřídil. Řídila jej J. P., která z vozidla vystoupila po změření rychlosti a to z obavy, že by její dechová zkouška na přítomnost alkoholu v krvi byla pozitivní. Vyjádření žalovaného, že se jedná o účelové tvrzení žalobce proto, že ho žalobce neužil na ústních jednáních, kterých se ani nezúčastnil, označuje žalobce za nepřípustné a to s ohledem na jeho právo vyjádřit se jakýmkoli způsobem přípustným dle správního řádu, tedy i písemně. Tvrzení policistů, že měli vozidlo žalobce neustále v dohledu, nemůže být dle žalobce pravdivé, neboť tito měřili mimo vozidlo, muselo jim tedy zabrat určitý čas, než do vozidla nastoupili a vyjeli na komunikaci za vozidlem žalobce, kde museli dát přednost právě projíždějícím vozidlům. Tvrzení žalobce, že vozidlo neřídil, řídila jej paní P., nebylo nijak vyvráceno. Žalovaný dle žalobce zcela pomíjí to, že řízení o přestupku je ovládáno především zásadou presumpce neviny. V řízení dle něj nebyla nijak odstraněna pochybnost, že vozidlo v okamžiku změření neřídil, neboť tuto variantu správní orgány vyloučily na základě nedostatečných důkazů, a to pouze na základě tvrzení policistů, že vozidlo

žalobce měli neustále v dohledu. K této situaci, kdy je tvrzení obviněného a policistů rozporné, odkazuje žalobce na relativně ustálenou judikaturu, která dle něj respektuje presumpci nevinu, a spočívá tak v tom, že pokud neexistuje žádná indicie snižující věrohodnost tvrzení obviněného ani tvrzení policistů, je nutné rozhodnout *in dubio pro reo*, tedy vzít za věrohodnější tvrzení obviněného. K tomu citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, čj. 6 As 22/2013. Správní orgán musí poukázat na konkrétní skutečnosti vyplynulé v daném řízení, které věrohodnost tvrzení obviněného snižují, jinak musí rozhodnout ve prospěch. Žádnou takovou indicii však správní orgány v řízení neprokázaly a ani netvrdily, a byla tedy porušena zásada presumpce nevinu a zásada materiální pravdy, neboť správní orgány upřednostnily tvrzení policistů, že jeho vozidlo měli neustále v dohledu, před tvrzením žalobce, že tomu tak nebylo a že došlo k výměně řidiče, aniž uvedly relevantní argumenty k tomu, proč je tvrzení policistů věrohodnější. Takovým argumentem totiž nemůže být pouze poukaz na to, že policista je obecně věrohodný svědek, neboť též věrohodnost tvrzení obviněného je s ohledem na ústavní zásadu presumpce nevinu nutno presumovat. Nadto mělo být provedeno další dokazování, a to zejména výslech paní P., který žalobce navrhoval, jakož měl být vyslechnut i žalobce, pokud tak navrhoval. Jelikož k provedení těchto výpovědí nedošlo, bylo porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces.

6. Třetím bodem žaloby je žalobcova námitka, že měření bylo provedeno pod nenulovým (vertikálním i horizontálním) úhlem, pro což nebyl rychloměr ověřen, a je tak vysoké riziko vzniku tzv. slip effectu, což je jev, ke kterému dojde, pokud v průběhu měření (trvající cca 0,3 s) dojde k posunu měřicího bodu po povrchu měřeného objektu. Jako důkaz žalobce navrhoval provést návod k obsluze a dále příslušný certifikát k danému typu rychloměru. Správní orgány k této námitce shodně uvedly, že pokud by měření rychlosti bylo provedeno chybně, ke změření by vůbec nedošlo. Odkud takovou funkci rychloměru však dovodily, více neuvedly. Žalobce k prokázání tvrzení, že s použitým rychloměrem dochází ke změření vyšší než skutečné rychlosti kvůli tzv. slip effectu, navrhoval v žalobě provést jako důkaz vyšetřovací pokus, případně znalecký posudek, jejichž předmětem by bylo provedení testů s použitým rychloměrem, které byly provedeny v dokumentu BBC dostupném na internetových stránkách youtube.com. Dále žalobce k námitce, že rychlost byla měřena pod nenulovým úhlem, tedy v rozporu s úhlem, pro který byl rychloměr ověřen, v žalobě uvedl, že správní orgány rozhodovaly na základě návodu k obsluze a příručky, ačkoliv tyto podklady rozhodnutí nebyly řádně provedeny jako důkaz a nebyly obsaženy ve spise. Žalobce disponuje kopií spisu, který návod k obsluze ani žádnou příručku neobsahoval. Žalobce byl tak krácen na svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
7. Předposlední žalobcovou námitkou je neexistence úřední značky na rychloměru. Tím, že správní orgány upřednostnily tvrzení policistů, že na rychloměru byly úřední značky v pořádku a žalobce si nechtěl tyto značky prohlížet, porušily správní orgány opět jako v bodě 5. rozsudku presumpci nevinu. Nevypořádaly se navíc ani s jeho důkazním návrhem na ohledání rychloměru, v čemž žalobce spatřuje tzv. opomenutý důkaz. Tvrzení žalobce nemohlo být dle jeho názoru vyvráceno poukazem na ověřovací list či protokol o prohlídce, které byly provedeny před a nikoli po provedeném měření a nevypovídají tak o stavu úředních značek v době měření.
8. Pátým žalobním bodem jsou procesní vady spočívající v postupu žalovaného, který dle žalobce postupoval v rozporu s § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „správního řádu“), neboť ačkoli vycházel z podkladů, které správní orgán prvního stupně neprovedl jako důkaz (jmenovitě např. žalobcem doložené vyjádření Českého metrologického institutu), nenařídil ústní jednání ani dokazování mimo ústní jednání. Úplným závěrem žalobce namítá, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný (resp. oprávněná úřední osoba) je zaujat vůči zmocněnci žalobce, kterého opakovaně a zcela bezdůvodně a nepodloženě obviňuje z falšování dokumentů, účelových a lživých tvrzení apod. Je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí vydala vyloučená osoba, což je jistě vadou řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

9. V podrobnostech se krajský soud vrátí ke shora uvedeným žalobním bodům ještě dále, a to v souvislosti s jejich vypořádáním v části V. odůvodnění tohoto rozsudku. Ostatně obsah žaloby je účastníkům řízení znám a netřeba jej proto již jen z tohoto důvodu znovu opakovat.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval některé z argumentů uvedených již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti, a to včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Žalobou napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Jednání soudu

11. K jednání soudu dne 3. 9. 2018 se dostavil pouze zástupce žalobce, žalovaný svoji neúčast omluvil. Protože předvolání k jednání bylo oběma stranám (včetně zástupce žalobce) řádně doručeno, nebránila v souladu s ustanovením § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), žádná zákonná překážka v projednání věci v jejich nepřítomnosti.
12. Po zahájení jednání zástupce žalobce plně odkázal na písemné vyhotovení žaloby, soud stručně, v rozsahu, který žalobce označil za dostatečný, konstatoval obsah správního spisu. Konkrétně oznámení přestupku, úřední záznam a úřední záznam o podezření z přestupku, záznam o přestupku - viz. foto, ověřovací list Českého metrologického institutu, seznam proškolených policistů k obsluze měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCam, uživatelský manuál měřicího přístroje TRUCAM, oznámení a předvolání, plná moc zmocněnci Ing. J., vyjádření zmocněnce k přestupku, protokol o ústním jednání ze dne 23. 2. 2017, předvolání k ústnímu jednání na 27. 3. 2017, protokol o ústním jednání z tohoto data, z něhož soud konstatuje výpovědi svědků, a to pprap. V. a nstržm. E. k přestupku, protokol o profylakční/periodické prohlídce měřiče LTI 20/20 TRUCAM, omluva z ústního jednání zástupce žalobce, usnesení o možném vyjádření, rozhodnutí správních orgánů. Zástupce žalobce po konstatování obsahu správního spisu zdůraznil zejména žalobní námitku, týkající se skutečné osoby, jež řídila v inkriminovaný okamžik motorové vozidlo, tedy, že se nejednalo o žalobce, což nebylo vyvráceno ani málo věrohodnou výpovědí policistů provádějících měření rychlosti (pprap. V., nstržm. E.). Není dle zástupce žalobce věrohodné, aby tito měli vozidlo žalobce od jeho zaměření až po zastavení v dohledu, toto není ani dostatečně kamerově

zdokumentováno. Dle zástupce žalobce lze předpokládat, že policisté musí změření zadokumentovat, musí se rozjet, a to z protisměru, neboť z fotodokumentace vyplývá, že vozidlo měří z protisměru. Tyto činnosti předpokládají určitou prodlevu. Pokud žalobce řídil, respektive vozidlo jelo od místa změření až k Roosveltově ulici, jedná se o úsek delší, a ještě ke všemu se zatáčkami. Tato skutečnost zřejmě není dle zástupce žalobce ve správním spise dostatečně zdokumentována. Respektive chybí zcela jakýkoliv náčrtek této trasy a nelze věc považovat za průkaznou a lze těžko vyvrátit žalobcovu výpověď o tom, že řídila spolujezdkyně, u níž byl možný problém požitého alkoholu a kterou chtěl žalobce svým jednáním chránit. Nelze žalobci ani vyčítat skutečnost, že toto nesdělil ihned, ale až v řízení před správním orgánem, neboť spolujezdkyni nechtěl poškodit. I nadále tedy žalobce trval na tom, že důkazní situace nebyla natolik spolehlivě zdokumentována, aby mohlo být vyvráceno žalobcovo tvrzení, že on v době měření dané vozidlo neřídil.

13. Závěrem jednání zástupce žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil, doplnění dokazování provedl správní orgán sám, a to zejména v otázce žalobní námitky prodlevy policistů, kteří nemohli přesvědčivým způsobem prokázat nezastavení vozidla a též manuálem, který zřejmě nebyl proveden jako důkaz dle protokolů.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. po projednání věci a bez provádění důkazů, neboť od návrhu na provedení důkazů před soudem právní zástupce žalobce při jednání soudu upustil. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
15. Ze správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně obdržel dne 24. 11. 2016 od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru služby dopravní policie (dále jen „Policie ČR“) oznámení přestupku, v němž je popsán skutkový děj ve shodě s popisem obsaženým ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, včetně uvedení směru jízdy vozidla. Popis obsahuje i konkrétní počet km/h (17), o který žalobce svojí jízdou překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, tedy údaj, o který bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně k odvolání žalobce doplněno žalobou napadeným rozhodnutím.
16. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 11. 2016 se podává, že rychlost vozidla VW Passat, stříbrné barvy, reg. zn., jedoucího v obci Chlumeck nad Cidlinou, ul. Pražská směrem ke kruhovému objezdu ul. Rooseveltova, byla dne 2. 11. 2016 ve 14:11 hodin měřena rychloměrem LTI 20/20 TruCAM. Obsluhu radaru prováděl pprap. V., naměřená rychlost dosáhla po odpočtu možné odchylky měření 67 km/h, přičemž měření proběhlo v Chlumci nad Cidlinou, ul. Pražská, u čp. 14/IV, na silnici 1. třídy I/11, kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h. Hlídka ve složení pprap. V. a stržm. E. vozidlo dostihla, přičemž jej měla po celou dobu na dohled. Vozidlo bylo pro překročení maximální povolené rychlosti zastaveno a kontrolováno v obci Chlumeck nad Cidlinou na silnici 2. Třídy, II/327, ul. Rooseveltova. V osobě řidiče, který se ve vozidle nacházel sám, ztotožnila policejní hlídka M. D (žalobce). Žalobci byl vysvětlen důvod jeho zastavení, se spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu tím, že nedodržel maximální dovolenou rychlost v obci a porušil tak § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, žalobce nesouhlasil. Přestupek nemohl být řešen blokovou pokutou, proto policejní hlídka vyhotovila na místě úřední záznam o podezření z přestupku, který si žalobce přečetl, ale nepodepal. Alkohol byl u žalobce dechovou zkouškou přístrojem zn. Dräger vyloučen.
17. Dále je skutek popsán v úředním záznamu ze dne 2. 11. 2016, který na místě zpracoval pprap. V., za přítomnosti stržm. E. V záznamu je za osobu podezřelou ze spáchání přestupku označen žalobce, místo na úředním záznamu, do kterého mohl jako podezřelý ze spáchání přestupku něco uvést, je bez jakýchkoli údajů – prázdné. Přílohou úředního záznamu je fotodokumentace s uvedením přesného data, času a místa měření, identifikace měřicího přístroje (výrobní číslo), osoby, která zařízení nastavila – pprap. V., rychlostního limitu 50 km/h, čísla snímku, vzdálenosti měření 52,9m a identifikace měřeného vozidla (druh, typ, barva). Na 2 ze 3 fotografií je uprostřed osobní vozidlo VW Passat, reg. značky, přičemž na jedné z nich je zachycen měrný kříž, jehož průsečík je těsně nad horním rámem registrační značky, uprostřed. Na 3. fotografii je detail reg. značky.
18. Ve správním spise je dále založen ověřovací list č. 8012-OL-70053-16 silničního laserového rychloměru typu LTI 20/20 TruCam, ze dne 24. 2. 2016, na kterém uvedené

výrobní číslo souhlasí s výrobním číslem uvedeným na fotodokumentaci jako výstupu z měření (TC003707), s dobou platnosti ověření rychloměru do 23. 2. 2017. Je zde uvedeno, že provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a rychloměr lze používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti.

19. Ve správním spise je založeno potvrzení o absolvování školení pprap. V. k obsluze použitého měřicího zařízení LTI 20/20 TruCam, když výslovně je uvedeno, že jmenovaní policisté, tedy mezi nimi i pprap. V., byli řádně proškoleni k obsluze měřiče rychlosti TruCam.
20. Součástí spisového materiálu je uživatelský manuál TRUCAM, kde je na straně 29, Kapitola 5. Mód měření rychlosti, nadpis Postup měření, k zaměření červeného (laserového) bodu na vozidlo doporučeno zaměření na registrační značku. Dále je tento bod označen jako záměrný bod a je k tomuto uvedeno: „Červený bod musí být zaměřen na vozidlo po celou dobu měření. Jestliže se během měření záměrný bod dostane mimo měřené vozidlo, objeví se chybové hlášení a rychlost není změřena.“
21. 5. 12. 2016 bylo žalobci, jakožto podezřelému ze spáchání přestupku, doručeno předvolání k podání vysvětlení na den 26. 1. 2017 a dne 27. 1. 2017 mu bylo doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 23. 2. 2017, v němž byl žalobce dostatečně ozeznámen se skutkem, který mu je kladen za vinu. Skutek byl popsán shodně jako ve výroku následně vydaného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
22. Zmocněnec žalobce, Ing. M. J., zaslal dne 21. 2. 2017 správnímu orgánu I. stupně vyjádření ve věci, ve kterém uvádí, že žalobce jel ve vozidle, které bylo měřeno Policií ČR, jako spolujezdec a navrhuje provedení důkazů výpovědí skutečné řidičky, J. P.,. Současně navrhuje i výpověď žalobce. V další části vyjádření poukazuje na měření rychlosti, které mělo proběhnout v rozporu s návodem k obsluze, kde dle vyjádření nebyl dodržen úhel měření 0° (a to jak vertikálně, tak horizontálně). K tomuto navrhuje provedení důkazů certifikátem Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) č. 0111-CS-C006-10 ze dne 16. 6. 2010 s požadavkem na úhel měření 0° a návodem k obsluze předmětného rychloměru. Další rozpornou věcí je absence úřední značky, jejíž zhlédnutí mělo být žalobci policisty odepřeno. Navrhuje proto provedení ohledání rychloměru. Závěrem svého vyjádření zástupce žalobce namítl, že záměrný kříž nebyl v době měření zcela na vozidle, přičemž ČMI trvá na tom, aby každé měření rychlosti laserovým rychloměrem, kde na snímku vozidla, jehož rychlost je měřena, leží záměrný kříž jen zčásti na vozidle, byl brán jako nedodržení postupu obsluhy laserového rychloměru, uvedeného v manuálu výrobce a takové měření rychlosti nebylo použito při projednání přestupku. K potvrzení uvedeného zaslal zástupce žalobce spolu s vyjádřením i listinu označenou jako „Vyjádření ČMI“, „Vyjádření k danému přestupku“, digitálně podepsanou 27. 11. 2015.
23. Podle protokolu o ústním jednání ze dne 23. 2. 2017, kde byl mimo jiné předložen jako důkaz uživatelský manuál TRUCAM, se žalobce ani jeho zmocněnec bez řádné omluvy nedostavil.
24. Následně se žalobce omluvil i z dalšího ústního jednání, na které byl předvolán (27. 3. 2017), přičemž v rámci doručení předvolání byl informován, že k jednání jsou jako

- svědci předvoláni také policisté pprap. V. a nstržm. E. Žalobce se z ústního jednání předem omluvil a požádal o zaslání kopií svědeckých výpovědí. Současně požádal správní orgán I. stupně o poskytnutí lhůty pro vyjádření před vydáním rozhodnutí.
25. Zasahující policisté podrobně a shodně popsali provedené měření s tím, že výslovně uvedli, že bylo provedeno v souladu s návodem a pokyny pro obsluhu. Vozidlo, jehož rychlost byla změřena, bylo neustále v pohybu, měli ho do jeho zastavení na dohled. Řidič nejprve na znamení k zastavení nereagoval, později sám zastavil za výjezdem z kruhového objezdu, ve směru k ul. Rooseveltova. Řidič byl ve vozidle sám, s policisty nekomunikoval. Úřední značky byly v době kontroly vozidla platné, neporušené, umístěné na rychloměru. Ověřovací list byl s dobou platnosti ověření rychloměru do 23. 2. 2017. Pprap. V. v závěru své výpovědi předložil správnímu orgánu I. stupně protokol o profylakční/periodické prohlídce měřiče LTI 20/20 TRUCAM, seriové číslo: TC003707, ze dne 26. 2. 2016, ve kterém nejsou uvedeny žádné závady prohlíženého přístroje. Tento byl dle protokolu o profylakční prohlídce bez závad.
26. Protokol o ústním jednání ze dne 27. 3. 2017 byl na žádost zástupce žalobce tomuto odeslán do datové schránky dne 29. 3. 2017.
27. Lhůtu k písemnému vyjádření stanovil správní orgán I. stupně do 7. 4. 2017. Žalobce se více ve věci již nevyjádřil a správní orgán I. stupně vypravil dne 10. 4. 2017 rozhodnutí čj. P/3486/2016/OS1/Jad. Tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným z přestupku, jak již uvedeno shora v tomto rozsudku. V odůvodnění srozumitelně a dle názoru soudu velmi pečlivě vyložil své úvahy a závěr, že důkaz výstupem z měření a svědeckými výpověďmi zasahujících policistů pprap. V. a nstržm. E., s ohledem na měření kalibrovaným přístrojem, který byl obsluhován proškoleným policistou, považuje za dostatečně spolehlivé zjištění skutkového stavu věci.
28. Dle výpisu z evidence řidičů, který je součástí správního spisu, byl žalobce v době spáchání přestupku držitelem platného řidičského oprávnění pro tyto skupiny vozidel: AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE, T. Ze sedmi záznamů o spáchaných přestupcích na úseku dopravy lze konstatovat dva za překročení maximální povolené rychlosti v obci (naměřeno 80 km/h a 73km/h).
29. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketním odvoláním.
30. Zmocněnci žalobce, byla doručena výzva k odstranění vad podaného odvolání, v níž byl vyzván k doplnění odvolání podle § 82 odst. 2 správního řádu. Ve stanovené lhůtě 5 dnů nebylo odvolání doplněno.
31. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno shora.
32. Soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho rozhodnutí, a potažmo rovněž s právním názorem vysloveným v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, jak již setrvale rozhoduje Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechna i dále uvedená rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

33. S ohledem na to, že žalobce tři z pěti žalobních námitek uplatnil již v přestupkovém řízení a velice podrobně se k nim vyjádřil ve svém rozhodnutí jak správní orgán I. stupně tak žalovaný, necítí soud s odkazem na shora uvedenou judikaturu potřebu těmito se podrobněji zabývat.
34. K první žalobcově námitce soud konstatuje, že dle § 4 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán v nepřímém úmyslu, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. nebo mimo obec o méně než 30 km/hod. Žalobce byl v době řízení motorového vozidla držitelem platného řidičského oprávnění pro 12 z 16 možných skupin vozidel. Tedy byl bezesporu osobou zcela odborně způsobilou, znalou dopravních předpisů. Vzhledem k místu měření a přehlednému dopravnímu značení začátku a konce obce Chlumeck nad Cidlinou věděl, že svojí jízdou o rychlosti vyšší než 50 km/h porušuje zájem společnosti na ochraně bezpečnosti a plynulosti silničního provozu - páchá dopravní přestupek. Za stejný přestupek byl v minulosti dokonce již dvakrát potrestán. Silničním laserovým rychloměrem byla vozidlu, které řídil, naměřena rychlost 70 km/h. Po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla činila rychlost vozidla 67 km/h. Tedy se nejednalo o překročení maximální povolené rychlosti zanedbatelné, kterého si řidič vozidla nemusel při běžném provozu na komunikaci ani všimnout, nýbrž o překročení rychlosti o téměř polovinu maximální povolené rychlosti (bez 8 km/h). Pro shora uvedené je naprosto vyloučené, aby spáchal přestupek ve formě nedbalostního zavinění. Obdobně jako nyní soud, prokázaly a dostatečně odůvodnily formu zavinění žalobce i správní orgány (žalovaný pak na čl. 9 a 10). Nutné a podstatné je závěrem k této žalobní námitce konstatovat, že žalobci není zřejmě znám zájem chráněný zákonem, proti němuž je protiprávní jednání pachatele uvedeného přestupku namířeno, a proto pro něj pravděpodobně jsou závěry správních orgánů, týkající se formy zavinění, nedostatečně odůvodněny a prokázány. Ve své žalobě žalobce uvádí, že zájem chráněný zákonem, proti němuž je protiprávní jednání pachatele uvedeného přestupku namířeno, je něčí život, zdraví, či majetek (bod 5, 6 žaloby). Tak tomu ale ve skutečnosti není, a objektivní stránka daného přestupku nespočívá, jak žalobce mylně uvádí, v porušení nebo ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života, zdraví a majetku, nýbrž již v porušení nebo ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Tato bezpečnost a plynulost silničního provozu je pak upravena v zákoně o silničním provozu (v daném případě konkr. § 18). Žalobce se svými úvahami přesouvá do skutkové podstaty jiného, než konkrétně řešeného - přestupkového - jednání. Soud proto považuje za důležité zdůraznit, že druhovým objektem všech dopravních přestupků je již samotná bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích (obecným objektem skutkové podstaty přestupku je společenský zájem, který je spácháním přestupku porušen nebo ohrožen. Tímto zájmem je řádný výkon veřejné správy).
35. K druhému žalobnímu bodu soud odkazuje na rozsáhlá odůvodnění správních orgánů, s nimiž se ztotožňuje a uvádí, že ani při jednání dne 3. 9. 2018 svými hypotetickými úvahami o možné prodlevě policistů způsobené zadokumentováním měření, případným

otočením, neboť z fotodokumentace pro žalobce vyplývá, že vozidlo policistů stálo v protisměru, jízdou delším úsekem se zatáčkami, nezavdali soudu důvod pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policistů jako svědků. Soud nepovažuje za příliš pravděpodobné, že by policisté na místě měření pořizovali k aktuálnímu měření dokumentaci a poté až vyjeli za vozidlem, úsek, po kterém za vozidlem jeli z vlastní znalosti terénu za příliš členitý (se zatáčkami) nepovažuje a manévr policejního vozidla (případné otočení policejního vozidla do směru jízdy změřeného vozidla) také nehodnotí jako příliš časově náročný. Navíc sám žalobce uvedl, že v době spáchání přestupku byl skutečný řidič „jedinou osobou široko daleko“ – dalo by se tedy předpokládat, že i provoz na komunikaci nebyl tak hustý. Službu konající policisté vypovídali o situaci bezprostředně po změření rychlosti shodně. Shodně uvedli, že měli vozidlo po celou dobu ve svém zorném poli, neviděli ho zastavit, dokonce shodně uvedli, že vozidlo nezastavilo ani na prvotní pokyny k zastavení, tedy že se jej pokoušeli během „delšího úseku“ (jak uvedl sám žalobce) bezúspěšně zastavit. K nevěrohodné výpovědi službu konajících policistů neshledal soud ani žádný motiv, kterým by byli tito pro nepravdivou výpověď vedeni. Žalobce neznali, při zastavování vozidla nevěděli, kdo konkrétním řidičem je. Pokud žalobce nesouhlasil s výpověďmi policistů, kteří ve věci vypovídali jako svědci, měl možnost je konfrontovat při ústním jednání a pokládat jim doplňující dotazy. S ohledem na jeho omluvenou nepřítomnost při ústním jednání pak mohl na výpovědi policistů reagovat poté, co mu správní orgán I. stupně doručil protokol z jednání a poskytl mu na jeho žádost lhůtu k vyjádření před vydáním rozhodnutí I. stupně. Ani jedné z uvedených možností žalobce nevyužil. K obecné věrohodnosti a nestrannosti policistů soud odkazuje např. na rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2011, č.j. 7 As 83/2010 – 63, dle kterého: „...o případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod...“ nebo na rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2007, č.j. 4 As 19/2007-114: „Policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“

36. Třetí žalobní námitka – slip effect. Ve správním řízení bylo tzv. privilegovaným důkazem (dle rozsudku NSS ze dne 24. 4. 2008, č.j. 7 As 39/2007-66: „Z povahy věci je však zřejmé, že změření rychlosti (tedy zachycení průběhu skutkového děje) k tomu příslušnými orgány, má privilegované postavení mezi důkazními prostředky, ovšem za předpokladu získání a provedení tohoto důkazního prostředku v souladu s právními předpisy.“), tj. výstupem z laserového měřicího zařízení prokázáno, že měření vozidla žalobce bylo provedeno a byla naměřena rychlost vozidla 70 km/h (následně byla zohledněna možná odchylka). Bylo rovněž prokázáno, že měření bylo provedeno kalibrovaným přístrojem (ověřovací list, protokol o profylakční prohlídce), proškoleným policistou (seznam proškolených policistů k obsluze měřiče rychlosti LTI

20/20 TruCam, výpověď pprap. V. a nstržm. E.), v souladu s uživatelským manuálem k příslušnému měřicímu zařízení (uživatelský manuál TRUCAM). Krajský soud tak neshledává žádný rozumný důvod, pro který by měl pochybovat o tom, že skutkový děj byl zcela jednoznačně prokázán. Ve věci bylo postaveno najisto, že vozidlo, jehož rychlost byla měřena, se pohybovalo rychlostí 70 km/h a žalobci se nepodařilo výstup z měřicího zařízení zpochybnit. V obsáhlém uživatelském manuálu měřicího zařízení TRUCAM (59 stran), který je součástí spisového materiálu a byl jako důkaz proveden při ústním jednání správního orgánu I. stupně dne 23. 2. 2017 (protokol z jednání), ke kterému byl žalobce řádně předvolán, avšak bez omluvy se nedostavil, je jasně uvedeno doporučení místa záměrného bodu a to na registrační značku. Dále je uvedeno: „Červený bod musí být zaměřen na vozidlo po celou dobu měření. Jestliže se během měření záměrný bod dostane mimo měřené vozidlo, objeví se chybové hlášení a rychlost není změřena.“ Manuál pak v rozporu s tvrzením žalobce neobsahuje podmínku měření pod nulovým úhlem a naopak je v něm uvedeno, že kosinus efekt pracuje vždy ve prospěch řidiče. Toto tvrzení je pak velice přehledně a srozumitelně zobrazeno v tabulce znázorňující vliv velikosti úhlu na naměřené rychlosti. Velice podrobně se k námitce žalobce ohledně požadavku nulového bodu měření (a to včetně kopie té části manuálu, kde je vliv velikosti úhlu na měření podrobně vysvětlen) vyjádřil správní orgán I. stupně na čl. 4 a 5. Shodně se správním orgánem a čerpajíce z informací obsažených v manuálu, pak soud konstatuje, že přístroj používá infračervený laserový paprsek, který má velmi úzký rozsah. Princip měření spočívá v opakovaném měření vzdálenosti v definovaném časovém intervalu. Jestliže tedy došlo k naměření hodnoty a zhotovení snímku se záměrným křížem a zároveň na snímku není zachyceno další vozidlo, je naměřená hodnota hodnotou rychlosti vozidla uvedeného na snímku, tj. VW Passat, registrační značky.

37. K předposlední žalobní námitce – absence úřední značky - soud uvádí, že stejně jako v případě věrohodnosti tvrzení policistů ohledně skutečnosti, zda měli po celou dobu jízdy za změřeným vozidlem toto na dohled, poukazuje na již citovanou judikaturu a považuje výpověď policistů týkající se uživatelských značek za věrohodnou. Je jen těžce představitelné, že pokud by si žalobce skutečně všiml, že na rychloměru chybí uživatelská značka, nevyužil by možnosti a nepožádal zasahující policisty k předložení rychloměru, případně že by tento fakt neuvedl do úředního záznamu o sdělení přestupku, který četl a kde mohl k věci uvést cokoli, neboť za tímto účelem je na předem vytištěném formuláři k tomu určený prostor. V souvislosti s tímto soud ještě dodává, že během správního řízení ani řízení před soudem žalobce nespécifikoval, o jakou konkrétní značku se mělo jednat, kde na přístroji měla být umístěna (resp. kde chyběla), když úředních značek je na rychloměru více. S ohledem na omezenou dobu platnosti ověření rychloměru byl přístroj v době vznesení žalobcova požadavku k jeho ohledání již nově certifikován, a tedy by jeho ohledání bylo bezpředmětné.
38. Poslední námitka žalobce – procesní vady. Žalovaný postupoval dle žalobce v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, když vycházel z podkladů, které správní orgán I. stupně neprovedl jako důkaz a nenařídil ústní jednání ani dokazování mimo ústní jednání. Konkrétně má žalobce na mysli vyjádření ČMI (čl. 51), které žalobce sám přiložil ke svému vyjádření (bez uvedení data), doručené správnímu orgánu I. stupně dne 21. 2. 2017. Obsahem vyjádření ČMI je jeho trvání na tom, aby každé měření rychlosti laserovým rychloměrem, kde na snímku měřeného vozidla leží záměrný kříž jen z části na vozidle, bylo bráno jako nedodržení postupu obsluhy rychloměru, uvedeného

v manuálu výrobce. Takové měření rychlosti nelze dle vyjádření ČMI použít při projednávání přestupku. Obsah vyjádření žalobce uvedl shodně i ve svém písemném vyjádření. Je pravdou, že toto vyjádření správní orgán I. stupně neprovedl jako důkaz, nicméně se k jeho obsahu vyjádřil, neboť jak je uvedeno shora, obsah vyjádření ČMS konstatoval ve svém vyjádření i žalobce. Následně žalobce ve svém odvolání uvedl, že správní orgán I. stupně se k jeho návrhu na provedení důkazu vyjádřením ČMI nijak nevyjádřil, což je důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalovaný ve svém rozhodnutí tedy pouze reagoval na žalobcovu žalobní námitku, týkající se listiny, jež sám žalobce nechal svým podáním do spisu založit. Krajský soud je přesvědčen, že se nejedná o vadu řízení, jež by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný je dle názoru žalobce zaujat vůči zmocněnci žalobce, kterého opakovaně a zcela bezdůvodně a nepodloženě obviňuje z falšování dokumentů, účelových a lživých tvrzení apod. Rozhodnutí tak dle žalobce vydala osoba vyloučená, což je vadou řízení, která by mohla mít rovněž vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud žalovaného zaujatým neshledal.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou, ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. Napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou správná a zákonná.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 10. září 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně